

Írta:

2012. június 20. szerda, 05:40

Egykoron, többek között az uránbányászatról (a képen egy darab uránkőzet látható) is ismert volt Pécs városa. Családok tízezreinek biztosított megélhetést a tevékenység, ami a rendszerváltás idejére különböző okokból, de ellehetetlenült. Most, 2012-ben komolyan felmerült a bányák újrainyitása, egy másik világban, eltérő helyzetben, változó társadalmi reakciók közepette.

Az elmúlt évszázad ötvenes éveinek elejétől, nem is lassan, elkezdett fejlődni egy iparág, ami komoly hatással volt a baranyai megyeszékhely fejlődésére. Ennek legékesebb bizonyítéka, hogy egy egész, hatalmas városrész is kiépült ennek okán, amit Uránvárosként ismerhetünk.

Voltak tehát a szovjet befolyásnak pozitív hatásai, miképpen veszélyei is. Aztán a szocializmus elmúlt, megszűnt, de nem nyomtalanul. Mert az utómunkálatok, a környezeti rehabilitáció, a biztonságos kárelhárítás sokkal hosszabb időt vesz igénybe, mint maga a termelés.

Évekkel ezelőtt viszont feltűnt az ausztrál magánpénz, napjainkban újra komolyan latolgatják a sugárzó anyagok felszínre hozása. Ami ismét munkalehetőséget teremtene egykori, meg újsütetű bányászoknak, illetve sok-sok más potenciális munkavállalónak.

Történik mindez akkor, amikor a munkanélküliségi mutatók, ha nem is az egeket ostromolják, de kiemelkedően magasak a környéken. Ami ellen hasznos dolog lenne tenni valamit!

Írta:

2012. június 20. szerda, 05:40

Ez volt az a pillanat, amikor politikai pártok, civil szervezetek, komoly pozícióban lévő személyek érezték úgy, hogy kötelességük megszólalni. Elhangzott a biztonság, modern technológia, társadalmi közmegegyezés, felfokozott várakozás, állampolgári engedetlenség is, mint változati lehetőség. Maga a kutatást végző cég – nyilván taktikai okokból – nem hallatta hangját, mégis hangossá vált a helyi közélet.

Jelen pillanatban, röviden összefoglalva a dolgot, kijelenthetünk néhány dolgot. Egyrészt lendüljön fel gazdaságilag a város, másrészt viszont semmi ártalommal ne járjon a munka. Remek dolog, ha hozza pénzt, ám különösebben ne kelljen költeni rá. Később se legyenek miatta rokkantak, leszázalékoltak az emberek. Vagyis a tőke hasonuljon meg önmagával, amit csak ritkán szokott megtenni. Legjobb lenne, ha a pénzt itt hagynák, aztán mennének a dolgukra!

Sehogy sem jó ez, mindenki beláthatja! Az összes elvárás egyszerre nem valósulhat meg, érdekek sérelme nélkül. A döntő szót talán mégis az érc, a hasadóanyag tőzsdei ára határozza majd meg. Addig viszont hasad a közélet, ergo a folyamat elindult.